

[Bertel Dahlgaard.]

neder i forbindelse med forhandlingerne om den internationale betalingsordning. Endvidere, at den højtærede finansminister her i tinget har anerkendt, at regeringen ikke vil foretage sig nogen handling med hensyn til liberalisering udenom rigsdagen — noget, som jo er en selvfølge.

Jeg tror, at disse forhold vil trække sig til rette, i naturlig tilknytning til forholdenes udvikling ude i verden. Det er muligt, at det i løbet af en måned eller to vil vise sig, at jeg her tager fejl, men skulle det gå anderledes, end vi venter, vil vi til den tid tage vor stilling til regeringens optræden, og det samme vil det konservative parti jo få lejlighed til at gøre; så må partiet til den tid se at vælge mellem „Nationaltidende“s og „Berlingske Tidende“s linie, og det kan jo være svært. (*Aksel Møller*: De følger ikke „Politiken“s linie!). Jeg tror i det hele taget, der er nogle ovre i den side af salen, der skulle søge at klare sig spørgsmålet om, hvad der egentlig menes, når de herrer taler om liberalisering.

Når erhvervslivet gennem årene har krævet liberalisering, krævet, at statens indgreb skulle fjernes, så har det været den almindelige opfattelse, at formålet dermed var at komme nærmere og nærmere til den frie konkurrence. Jeg har lagt mærke til, at der efterhånden indenfor erhvervslivet, navnlig indenfor det konservative parti, er mange, der forstår liberalisering på en helt anden måde, forstår det på den måde, at når staten har skabt betingelserne for fri samhandel ved at trække sine egne indgreb tilbage, så skal der ske en betydelig forhøjelse af toldsatserne. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft brugte et finere ord, han kaldte det en ajourføring af toldsatserne.

Altså, når staten har trukket sine indgreb tilbage, og den frie konkurrence kan indtræde udadtil, så skal toldpositionerne forhøjes, således at den frie konkurrence udadtil ophæves, og indenfor landets grænser ser jeg, at der efterhånden er mange, der forstår liberaliseringen på den måde, at når staten trækker sine indgreb tilbage, så betyder det, at statens indgreb i erhvervslivet naturligt skal afløses af truster eller konkurrencebegrænsende aftaler, og hertil føjer så det konservative parti i kraft af sin almindelige økonomiske politik kravet om kreditstramning og højere rente, med andre ord en politik, der i sin konsekvens vil betyde to ting: dyrere varer og dyrere produktion. Jeg kan forsikre det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at han skal ikke vente følgeskab fra vor side ad denne linie.

Må jeg iøvrigt føje til, at jeg har lagt mærke til, at en del store virksomheder herhjemme har ment det naturligt i dette forår at udbetale meget høje dividender, udbytter, samtidig med at de mener bag efter at kunne kræve højere toldbeskyttelse. Det går ikke. Jeg må foretrække, at vi tager det i den anden rækkefølge: først konsolidering af virksomhederne ved egen hjælp til at modstå onde tider; derefter kan man med nogen berettigelse bede om hjælp fra andre.

I denne forbindelse vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til nogle udtalelser, der fremsattes af den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, med henblik på de toldpolitiske problemer, hvori det ærede medlem stærkt understregede, hvor lav toldbeskyttelsen er her i Danmark sammenlignet med andre lande, og det gjaldt på en række områder; men jeg må her understrege, at man ikke ved en sammenligning mellem toldbeskyttelsen i de forskellige lande kan sammenligne den gennemsnitlige procentvise toldbeskyttelse for indførslen her i Danmark med tilsvarende tal fra andre lande. Når det ærede medlem f. eks. sammenlignede en gennemsnitlig 3 pct.s toldbeskyttelse her i Danmark med en 6 pct.s toldbeskyttelse i Norge og Sverige, må det ærede medlem ikke glemme, at her i Danmark indgår ved udregningen af disse procenter de kolossale mængder af råstoffer, der indføres her til Danmark til de ubeskyttede erhverv, i beregningerne, og at procenten derfor bliver mindre. Man må selvfølgelig ved vurderingen af toldbeskyttelsen vurdere, hvorledes niveauet ligger for de forskellige varer, og der er en ting, jeg gerne vil henlede det ærede medlem hr. Lars P. Jensens og ærede konservative medlemmers opmærksomhed på, og det er, at når man nu taler så stærkt om, at en forhøjelse af de danske toldsatser er nødvendig, for at Danmark skal kunne bevare sin konkurrenceevne, skal man se lidt på, hvad det er for nogle industrierhverv her i Danmark, der har konkurrenceevnen i orden overfor udlandet. Det er ikke de toldbeskyttede erhverv, tværtimod, det er dem, der har ringe eller ingen toldbeskyttelse.

Jeg nævnte før, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft faktisk her i dag tog ordet for det, det ærede medlem kaldte en ajourføring af toldsatserne, og i det ærede medlem hr. Lars P. Jensens udtalelser kunne man ligesom spore, at han også kredsede om det samme problem. Jeg kunne fristes til at sige, at netop det, vi i dag iagttag, viser, hvor lidt aktuel den dagsorden, som det